

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00767/21-4

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 15. března 2021 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že zaslala:

- dne 4. dubna 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 7. dubna 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 4. dubna 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 4. dubna 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 4. dubna 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 5. dubna 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

- dne 4. května 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 6. září 2019 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 29. srpna 2019 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 27. října 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 4. listopadu 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 4. listopadu 2020 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 7. září 2020 z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

příčemž adresáti shora uvedených obchodních sdělení nedali obviněné souhlas se zasíláním obchodních sdělení, resp. uživatelé e-mailových adres [redacted], [redacted], [redacted] a telefonního čísla [redacted] obdrželi obchodní sdělení již po dřívějším odmítnutí ze zasílání dalších obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že obchodní sdělení uvedené ve výroku I., kromě obchodního sdělení zasláno formou SMS na telefonní číslo [redacted], skrývala nebo utajovala totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečnila,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4. písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně uvést totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje,

- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 20.000,- Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro zahájení tohoto řízení je písemný materiál, který byl shromážděn v rámci kontroly sp. zn. UOOU-01552/20 provedené u Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) ve dnech 16. června 2020 až 13. února 2021, včetně podnětů zaslaných Úřadu. Proti protokolu o kontrole čj. UOOU-01552/20-43 nebyly obviněnou podány námitky. Naopak obviněná zaslala k předmětnému protokolu o kontrole své vyjádření, doručené Úřadu dne 15. února 2021, ve kterém uvedla, že v případě Úřadem konstatovaného porušení u předmětných e-mailových adres se jednalo, a to i s ohledem na velké množství dat a zákazníků, o ojedinělé a neúmyslné chyby lidského faktoru. Dále bylo sděleno, že došlo k proškolení zodpovědných zaměstnanců marketingového oddělení a obviněná pracuje na systémových změnách v procesech, s cílem tyto chyby eliminovat.

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost.

Zprávy odeslané prostřednictvím elektronické pošty, formou e-mailu i SMS, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. měly dle správního orgánu podle jejich obsahů bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky elektroniky, nábytku a slev s odkazem na , které provozuje obviněná . Současně je nepochybné, že obviněná obchodní sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Z hlediska subjektivního, je pak k adresné opakovanosti (zaslání témuž subjektu vícekrát) přihlédnuto při ukládání správní sankce jako ke způsobu spáchání přestupku. Adresná opakovanost byla doložena u uživatelů e-mailových adres a .

Správní orgán dále uvádí, že obviněná již v minulosti byla několikrát upozorněna na dodržování zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti se zasíláním obchodních sdělení, a to v rámci prováděných kontrolních řízení čj. UOOU-8352/12 a čj. UOOU-07993/19, jejichž výsledkem bylo porušení zákona č. 480/2004 Sb. a dále upozorněním „Uvedením do souladu“, čj. UOOU-004619/12, čj. UOOU-03293/15, čj. UOOU-08860/15, čj. UOOU-06022/17, čj. UOOU-12109/17, čj. UOOU-07378/18, čj. UOOU-10529/18, čj. UOOU-02320/19 a čj. UOOU-03832/19.

Správní orgán dále uvádí, že obviněná dle výpisu z www.nic.cz je držitelem doménového jména [REDACTED] a taktéž je provozovatelem samotných webových stránek [REDACTED].

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán k výroku I. uvádí, že vycházel z kontrolního řízení, z předmětného protokolu o kontrole čj. UOOU-01552/20-43, především z kontrolního zjištění č. 3. V případě obchodních sdělení zaslaných dne 4. dubna 2020 a 7. dubna 2020 na e-mailovou adresu [REDACTED], byla tato sdělení zaslána v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť rozpor v doložených dokumentech nasvědčuje, že i kdyby byl uživatel zákazníkem, neměl, jak doložila obviněná, povolené zasílání obchodních sdělení, resp. je měl

odvolané. V případě obchodního sdělení zasláného dne 4. dubna 2020 na e-mailovou adresu [redacted], je z kontrolních zjištění patrné, že dané obchodní sdělení bylo zasláno již po dřívějším odmítnutí uživatelem této e-mailové adresy, a to již v roce 2013, tedy v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. V případě obchodního sdělení zasláného dne 4. dubna 2020 na e-mailovou adresu [redacted], bylo toto sdělení zasláno v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť rozpor v doložených dokumentech nasvědčuje, že i kdyby byl uživatel zákazníkem, neměl, jak doložila obviněná a taktéž toto uvedl stěžovatel ve své stížnosti, povolené zasílání obchodních sdělení, resp. je měl odvolané. V případě obchodního sdělení zasláného dne 4. dubna 2020 na e-mailovou adresu [redacted], bylo toto sdělení zasláno v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť rozpor v doložených dokumentech nasvědčuje, že i kdyby byl uživatel zákazníkem, neměl, jak doložila obviněná a taktéž toto uvedl stěžovatel ve své stížnosti, povolené zasílání obchodních sdělení, resp. je měl odvolané. V případě obchodního sdělení zasláného dne 5. dubna 2020 na e-mailovou adresu [redacted], je z kontrolních zjištění patrné, že dané obchodní sdělení bylo zasláno již po dřívějším odmítnutí uživatelem této e-mailové adresy, a to již v roce 2013, tedy v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. V případě obchodního sdělení zasláného dne 4. května 2020 na e-mailovou adresu [redacted], je z kontrolních zjištění patrné, že dané obchodní sdělení bylo zasláno již po dřívějším odmítnutí uživatelem této e-mailové adresy, a to dne 21. dubna 2020, tedy v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. V případě obchodních sdělení zasláných dne 29. srpna 2019, 6. září 2019, 27. října 2020 a 4. listopadu 2020 na e-mailovou adresu [redacted], je z kontrolních zjištění patrné, že tato obchodní sdělení byla zaslána bez řádného souhlasu uživatele dané e-mailové adresy, a dokonce i po jeho odmítání a urgencích, tedy v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. V případě obchodního sdělení zasláného dne 7. září 2020 na telefonní číslo 606 246 323, je z kontrolních zjištění patrné, že dané obchodní sdělení bylo zasláno již po dřívějším odmítnutí uživatelem tohoto telefonního čísla, a to dne 28. dubna 2020, tedy v rozporu s § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán má tak za zcela prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé e-mailových adres a telefonního čísla, blíže specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu, dali předchozí souhlas k zasílání obchodních sdělení, čímž se obviněná dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda splňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda obchodní sdělení neskrývá či neutajuje totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje.

K tomu je třeba uvést, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro tyto účely postačí jasná a jednoznačná identifikace podnikatele, tedy například uvedení obchodní firmy či jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, např. IČO.

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

Správní orgán konstatuje, že po přezkoumání zaslaných obchodních sdělení specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu, kromě zprávy zaslané formou SMS, nebyly v těchto obchodních sděleních uvedeny informace o totožnosti odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňovala. V předmětných obchodních sdělení byla uvedena pouze informace „Tvoje data chráníme v souladu s nařízením EK č. 2016/679 (DGPR) a také plně v souladu s českými zákony. Pro detaily si můžeš prohlédnout naše Pravidla pro ochranu osobních údajů. Pokud si nepřeješ dostávat newsletter, můžeš svou registraci zrušit.“ V samotných zprávách s informacemi o návštěvách prodejen obsahovaly tyto alespoň kontakt na prodejce, e-mail, telefon a např. info, apod. Žádné jiné určení totožnosti odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňovala, však nebyla v předmětných obchodních sděleních obviněnou uvedena.

Správní orgán k tomu uvádí, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na webové stránky šířitele (na webové stránky toho, v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána), není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko. Nelze tak ani připustit názor, že se jedná o známou značku, která je široké veřejnosti známá, a proto není třeba tyto údaje uvádět. Naopak správní orgán je toho názoru, že je třeba uvádět kompletní informace odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Něco jiného je však označení identifikace odesílatele v případě zaslané SMS zprávy, u které je vzhledem k možnému použití pouze omezeného počtu znaků toto označení považováno za dostatečné.

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za prokázané, že obviněná při šíření obchodních sdělení nepostupovala v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v zaslaných obchodních sděleních uvedených ve výroku I., kromě zprávy zaslané formou SMS, nebyla uvedena totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Dále však správní orgán musel též přihlídnout ke skutečnosti, že v případě uživatelů s e-mailovou adresou [redacted] a [redacted] bylo do jejich soukromí zasazeno hrubým způsobem (§ 38 písm. c) cit. zákona), neboť obchodní sdělení byla na tyto e-mailové adresy zaslána vícekrát, konkrétně u e-mailové adresy [redacted] 2x a [redacted] 5x (tzv. adresná opakovanost). Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona č. 480/2004 Sb., přičemž na povinnosti dodržovat všechna ustanovení zákona č. 480/2004 Sb. byla obviněná již v minulosti několikrát upozorněna v rámci prováděných kontrolních řízení čj. UOOU-8352/12 a čj. UOOU-07993/19, a dále upozorněním „Uvedením do souladu“, pod čj. UOOU-004619/12, čj. UOOU-03293/15, čj. UOOU-08860/15, čj. UOOU-06022/17, čj. UOOU-12109/17, čj. UOOU-07378/18, čj. UOOU-10529/18, čj. UOOU-02320/19 a čj. UOOU-03832/19. Při stanovení výše správní sankce však správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti, k vyjádření obviněné k protokolu o kontrole ze dne 10. února 2021, ve kterém obviněná uvedla, že se jednalo o ojedinělé a neúmyslné pochybení lidského faktoru, zodpovědné zaměstnance marketingového oddělení proškolili a dále taktéž pracují na změnách v procesech s cílem tyto chyby eliminovat, a to tak, aby následné chyby již nenastaly.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán nenalezl na www.justice.cz aktuální informace o hospodaření (účetní ani Rozvahu). Poslední údaje o hospodaření obviněné, které jsou ve sbírce listin uveřejněny jsou účetní závěrka za rok 2016, rozvaha a výkazy, vč. zprávy auditora a zprávy o vztazích. Informace o hospodaření obviněné za rok 2017, 2018 a 2019 nejsou ve sbírce listin uveřejněny. Poslední informací uveřejněnou ve sbírce listin je [redacted]. Správní orgán tak nemohl přihlídnout k údajům o hospodaření, neboť je nemá správní orgán k dispozici a na www.justice.cz nejsou obviněnou zveřejněny.

Správní orgán tak považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a povinnost stanovenou v § 7 odst. 4, písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy u zaslání obchodního sdělení zřetelně a jasně uvést totožnost odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 15. března 2021

otisk
úředního
razítka

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)